

Üniversite Öğrencilerinin Rekreatyone Spor İyi Oluş ve Akademik Aidiyeti Arasındaki İlişki

The Relationship between Recreational Sport Well-Being and Academic Engagement Among University Students

Eslem Özden¹, Fatih Yaşartürk²

*Correspondence:

Fatih YAŞARTÜRK

fatihiyasarturk@gmail.com

¹Bartın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Bartın, Türkiye
Orcid: 0009-0001-0878-8985

²Bartın Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bartın, Türkiye
Orcid: 0000-0003-4934-101X

<https://doi.org/10.5281/zenodo.17689066>

Received / Gönderim: 01.02.2025

Accepted / Kabul: 30.05.2025

Published / Yayın: 30.06.2025

Volume 2, Issue 2, June, 2025

Cilt 2, Sayı 2, Haziran, 2025

Abstract

The aim of this study is to examine university students' recreational sport well-being and academic belonging in relation to various demographic variables and to test the relationships among these variables. The research group consists of 509 students selected through the convenience sampling method from a total of 874 students enrolled in the Faculty of Sport Sciences at Bartın University during the 2023-2024 academic semester. The study employed the relational survey model, which is one of the general survey designs. In the study, personnel information form, the "Recreational Sport Well-Being Scale (RSWBS)" and the "Academic Engagement Scale (AES)" were used as data collection instruments. Descriptive statistics, independent samples t-test, one-way ANOVA, and Pearson correlation analyses were used in the analysis of the data. A positive and low-level significant relationship was found between the age variable and the sub-dimensions of the RSWBS in the study. Similarly, a positive and low-level significant relationship was found between the age variable and the sub-dimensions of AES, and "class participation, access to library and resources" and "communication with faculty members" whereas no significant relationship was observed with the "participation in scientific and cultural activities" sub-dimension. No significant differences were found between the sub-dimensions of the RSWBS and the sub-dimensions of the AES based on participants' perceived family income levels. No significant differences were found among the sub-dimensions of the RSWBS based on the variable of academic advancement intention, whereas significant differences were observed among the sub-dimensions of the AES. According to the correlation results between the sub-dimensions of the RSWBS and the AES, all sub-dimensions were found to be positively correlated with each other at low to moderate, and high levels. In conclusion, it can be stated that participation in recreational sports activities enhances individuals' psychological, social, and physical well-being, thereby strengthening their sense of academic belonging. Engaging university students in structured recreational activities during their leisure time may contribute to establishing a stronger connection with the academic environment, fostering identification with institutional identity, and promoting more active participation in the educational process.

Keywords Recreational Sport Well-Being, Academic Belonging, University Students.

ÖZ

Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin rekreatyone spor iyi oluş ve akademik aidiyet düzeyini çeşitli demografik değişkenlere göre incelemek ve değişkenler arasındaki ilişkiyi test etmektir. Araştırma grubunu, 2023-2024 akademik yılında Bartın Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 874 öğrenciden kolayda örneklem yöntemine göre seçilen 509 öğrenci oluşturmıştır. Araştırmada genel tarama modellerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, "Rekreatyone Spor İyi Oluş Ölçeği (RSİÖÖ)" ve "Akademik Aidiyet Ölçeği (AAÖ)" kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik, bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü ANOVA ve Pearson korelasyon analizleri kullanılmıştır. Araştırmanın yaş değişkeni ve RSİÖÖ alt boyutları arasında düşük düzeyde ve pozitif yönde anlamlı ilişki tespit edilmiştir. Benzer şekilde yaş değişkeni ile AAÖ "derse katılım, kütüphane ve kaynak erişimi" ve "öğretim üyeleriyle iletişim" alt boyutları arasında düşük düzeyde ve pozitif yönde anlamlı ilişki tespit edilirken, "bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım" alt boyutu arasında anlamlı ilişki tespit edilmemiştir. Katılımcıların aile gelir hissiyatı değişkenine göre RSİÖÖ alt boyutları ve AAÖ alt boyutları arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Akademik yönde ilerleme değişkenine göre ise RSİÖÖ alt boyutları arasında anlamlı farklılık tespit edilmezken AAÖ alt boyutları arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Katılımcıların RSİÖÖ ve AAÖ alt boyutları arasında yapılan korelasyon analizi sonuçlarına göre tüm alt boyutların birbirleriyle düşük, orta ve yüksek düzeyde ve pozitif yönde ilişki tespit edilmiştir. Sonuç olarak rekreatyone spor etkinliklerine katılımın bireylerin psikolojik, sosyal ve fiziksel iyi oluş düzeylerini artırarak akademik aidiyet duygusunu güçlendirdiği söylenebilir. Üniversite öğrencilerin serbest zamanlarını yapılandırılmış rekreatyone faaliyetlerle değerlendirmeleri, akademik ortamla daha güçlü bir bağ kurmalarına, kurumsal kimlikle özdeşleşmelerine ve eğitim süreçlerine daha aktif katılım sağlamalarına katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler Rekreatyone spor iyi oluş, Akademik aidiyet, Üniversite öğrencileri.

<https://www.ijoss.org/Archive/issue2-volume2/ijoss-Volume2-issue2-29.pdf>

Giriş

Günümüzde teknolojinin gelişimi, bireylerin eğitim ve çalışma süreçlerinde çeşitli düzenlemelere ihtiyaç duymasına neden olmuştur (Coşkuntürk, 2023). Bu bağlamda, serbest zamanın verimli bir şekilde değerlendirilmesi büyük önem taşımaktadır. Yükseköğretim öğrencilerinin kampüs ortamı ve çevresinde çeşitli fiziksel, sosyal, psikolojik veya bilişsel katkılar sağlayabilecek aktivitelere katılma imkânı bulunmaktadır (Yaşartürk vd., 2022). Literatürde yapılan araştırmalar, serbest zaman etkinliklerinin bireylerin öznel iyi oluş düzeylerini ve kişisel gelişimlerini önemli ölçüde desteklediğini göstermektedir (Kuykendall vd., 2019; Gönen vd., 2022).

Serbest zaman kavramı, genellikle eğitim ve yaşam boyu öğrenme ile sürekli olarak ilişkili şekilde ilerlemektedir. Serbest zaman, eğitimle iç içe geçen bir süreç olarak, bireyin bilgi birikimi, becerileri ve deneyimlerini geliştirmeye yardımcı olmaktadır (Kuykendall vd., 2015; Henderson ve Sivan, 2018). Serbest zamanın değerlendirilmesi, toplumun tüm bireyleri için büyük bir önem taşır (Demir ve Demir, 2007). Toplumun önemli bir parçasını oluşturan öğrencilerin rekreatif etkinliklere katılımını sağlayarak değerlendirmesi, sadece olaylara karşı tutum ve davranış gelişimini değil, aynı zamanda fiziksel ve zihinsel gelişimini etkilemektedir (Kenioua ve Boumasjed, 2016). Ayrıca, rekreasyonel spor etkinliklerinin öğrencilerin serbest zaman ve yönetimi becerilerini artırarak akademik performanslarını olumlu yönde etkileyebileceği öne sürülmektedir (Ludeman ve Schreiber, 2020; Yaşartürk vd., 2021). Spor, rekreasyonun en geniş, çeşitli ve ilgi uyandıran alanlarından biri olduğu için (Koçan, 2007) rekreasyonel spor da bireylerin serbest zamanlarını değerlendirmek amacıyla keyif alma, stresten uzaklaşma ya da fiziksel, zihinsel ve sosyal etkileşimlerde bulunma gibi hedeflerle gerçekleştirdikleri etkinliklerin tamamı olarak açıklanmaktadır (Huang, 2002). Rekreasyonel sporların, öğrencilerin stresle başa çıkma becerilerini geliştirdiği, fiziksel uygunluğunu iyileştirdiği ve sosyal bağlarını güçlendirdiği belirtilmektedir. (Keen ve Hall, 2009; Wilson vd., 2014; Chan, 2016; Wankel ve Wankel, 2016). Üniversite öğrencilerinin rekreatif spor aktivitelerine katılımı, psikolojik iyi oluş ve öznel iyi oluşlarını olumlu yönde etkileyerek akademik yaşamlarına önemli katkılar sağlayabilir.

İyi oluş kavramı genellikle bireyin yaşam kalitesini artıran bir durumu ifade eder. İyi oluş kavramının temelinde genellikle mutluluk olgusu olarak açıklanmaktadır (Diener, 1984). Araştırmacılar, mutluluğun bireyin yaşamında olumlu duygular, memnuniyet ve anlam bulma ile ilişkilendirildiğini belirtmektedir (Waterman, 1993; Cohn vd., 2009). Ancak, iyi oluş kavramı sadece mutlulukla sınırlı değildir; aynı zamanda faydacı (Seligman, 2011), yani bireyin işlevselliği ve yaşamının çeşitli alanlarındaki başarıları da içermektedir (Gümüşay vd., 2023). Bireylerin rekreatif etkinliklere katılım sonucunda iyi oluş hallerinde deneyimledikleri olumlu değişikliklerin farkındalığı, bu faaliyetlerin yaşam tarzı olarak benimsenmesine yol açmaktadır (Yel vd., 2024). Bu benimseme, bireylerin sürdürülebilir bir iyi oluş düzeyine ulaşmalarına katkı sağlamaktadır (Kuykendall vd., 2019). Rekreatif etkinliklerin düzenli olarak yaşam rutinine entegre edilmesi, bireylerin genel yaşam kalitelerini artırarak uzun vadeli bir mutluluk ve tatmin sağlaması beklenmektedir (Yurcu, 2019). Bu yüzden, üniversite öğrencilerinin rekreasyonel sporlara katılımı; kendini ifade etme, iyi oluş ve içinde bulundukları topluluğa yönelik aidiyet duygusunu destekleyebilir.

Aidiyet duygusu, öğrencilerin derslerine yönelik ilgi ve motivasyon düzeyini artırmakta, böylece akademik başarısında gelişme kaydederek okul aidiyetini olumlu yönde etkilemektedir (Tinto, 1993). Aidiyet duygusu, bireyin sosyal çevresiyle uyum içinde olması, çevresindeki topluluklar veya sosyal yapılarla etkileşimde bulunmasını sağlayan temel faktörlerden biri olarak açıklanmaktadır (Hagerty vd., 1992). Eğitim

kurumlarında ise “aidiyet” kavramı, 1990’lı yıllardan sonra daha fazla önem kazanmış ve hem Türkiye’de hem de dünyada araştırmacıların ilgisini çekmeye başlamıştır (Altınsoy ve Karakaya-Özyer, 2018). Öğrencilerin okulu kendi kimliklerinin bir parçası olarak görmediği, aidiyet duygusunun zayıf olduğu bir eğitim ortamında, akademik başarılarını artırma yönünde çaba göstermeleri beklenemez ve bu durumda gerçek başarıdan bahsetmek zordur (Ryan ve Deci, 2000; Fredricks vd., 2004). Öğrencilerin akademik etkinliklere aktif biçimde katılması, bu katılımın sürekliliğini sağlaması ve öğrenme sürecine yönelik çaba göstermesi, okul aidiyetinin davranışsal boyutunu göstermektedir (Skinner vd., 2009). Bununla birlikte, öğrencilerin okuldaki sosyal ve sportif etkinliklerde yer alması ve öğrenci kulüplerine üyelikleri gibi katılımlarda davranışsal aidiyetin somut biçimde gözlemlenebilen yansımaları arasında değerlendirilmektedir (Finn ve Voelkl, 1993).

Üniversite öğrencileri; akademik yükümlülükler, sosyal beklentiler ve kişisel gelişim hedefleri arasında denge kurmaya çalışırken, yüksek düzeyde stres ve baskı ile karşı karşıya kalabilmektedirler. Bu bağlamda, üniversite öğrencilerinin iyi oluş ve akademik aidiyetlerinin desteklenmesi, akademik başarı ve genel yaşam memnuniyeti açısından büyük önem taşıdığı düşünülmektedir. Rekreatif sporlar, öğrencilere bu dengeyi sağlamada yardımcı olabilecek önemli bir araç olarak görülebilmektedir. Rekreatif spor aktiviteleri, fiziksel sağlık, psikolojik direnç ve sosyal bağların güçlendirilmesi yoluyla öğrencilerin genel iyi oluşlarını artırırken, aynı zamanda akademik aidiyetlerini de destekleyebilir. Bu bilgiler doğrultusunda, araştırmanın amacı üniversite öğrencilerinin rekreatif spor iyi oluş ve akademik aidiyet düzeyi arasındaki ilişkiyi incelemektir.

MATERYAL VE YÖNTEM

Araştırma Modeli

Araştırmada mevcut durumu ortaya çıkarmak amacıyla tarama modellerinden ilişkisel taramaya yönelik araştırma modeli kullanılmıştır. Tarama modeli, belirli bir topluluğun ya da grubun özelliklerini, davranışlarını, tutumlarını ve düşüncelerini anlamaya yönelik kullanılan yaygın bir araştırma yöntemidir. Bu model, mevcut durumu olduğu gibi betimlemeyi amaçlamakta ve genellikle geniş örneklem üzerinde anket, test ya da gözlem formları aracılığıyla veri toplamaktadır. Betimsel tarama çalışmaları, bağımsız değişkenlerin manipülasyonunun olmadığı, sadece gözlem ve veri toplama süreçlerine dayalı araştırmalardır (Creswell, 2012). İlişkisel tarama modeli ise, birden fazla değişken arasında mevcut olan ilişkiyi belirlemeye ve bu değişkenler arasındaki yönelimi analiz etmeye yönelik kullanılan bir araştırma yaklaşımıdır. Bu model, değişkenlerin birbiriyle olan etkileşimlerinin yönünü ve derecesini belirlemeye odaklanmakta, ancak nedensellik ilişkisini ortaya koymamaktadır. Araştırmacılar, bu yöntemi kullanarak mevcut veriler arasındaki ilişkileri betimlemekte ve bir değişkenin diğer değişkenle olan bağlantısını açıklamaya çalışmaktadırlar (Karasar, 2005; Büyüköztürk vd., 2021).

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evreni, 2023-2024 akademik yılı Bartın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi bölümünde öğrenim görmekte olan 874 öğrenciden, örneklemi ise basit seçkisiz örnekleme yöntemiyle belirlenen 509 gönüllü öğrenciden oluşmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Çalışmada, araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu, “Rekreatif Spor İyi Oluş Ölçeği” ve “Akademik Aidiyet Ölçeği” kullanılmıştır. Kişisel bilgi formunda yaş,

cinsiyet, haftalık rekreasyon etkinliğine katılma sıklığı, aile gelirinin hissiyatı ve akademik yönde ilerleme durumu gibi sorular yer almaktadır.

Rekreasyonel Spor İyi Oluş Ölçeği

Pi vd. (2022) tarafından geliştirilen ve Koç (2022) tarafından eğlence amaçlı spor faaliyetlerine katılım sağlayan bireylerin Rekreasyonel spor iyi oluş düzeylerini belirlemek amacıyla Türkçeye uyarlanmıştır. Rekreasyonel Spor İyi Oluş Ölçeği (RSİÖÖ), 14 madde ve “Fiziksel ve Mental Sağlık” (1,2,3,4), “Yaşam Doyumu” (5,6,7,8), “Aile İlişkisi Geliştirme” (9,10,11) ve “Pozitif Duygu” (12,13,14) olmak üzere dört alt boyuttan oluşmaktadır. Rekreasyonel Spor İyi Oluş Ölçeğinde ters kodlanmış soru bulunmamakla birlikte “Kesinlikle Katılmıyorum (1), Katılmıyorum (2), Kararsızım (3), Katılıyorum (4), Kesinlikle Katılıyorum (5)” şeklinde beşli likert tipi ölçektir. Rekreasyonel Spor İyi Oluş Ölçeğinden alınabilecek en düşük puan 14, en yüksek puan ise 70 olarak tespit edilmiştir. Rekreasyonel Spor İyi Oluş Ölçeğinden elde edilen yüksek puanlar, bireyin olumlu bir durum sergilediğini göstermekte ve puanlarındaki artış, kişinin hem psikolojik hem de fiziksel açıdan iyi oluş düzeyinin yüksek olduğuna işaret etmektedir. Akademik Aidiyet Ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik çalışmasında alt boyutların iç tutarlılık katsayısı 0,80-0,88 arasında ve ölçeğin toplam iç tutarlılık kat sayısı ise 0,86 olarak bulunmuştur.

Akademik Aidiyet Ölçeği

Kızılkaya ve Doğan (2022) tarafından üniversite öğrencilerinin akademik aidiyetlerini ortaya koyabilecek, aidiyetin davranışsal boyutunun farklı bileşenlerini bir arada bulundurmak amacıyla geliştirilmiştir. Akademik Aidiyet Ölçeği (AAÖ), 25 madde ve “Derse Katılım, Kütüphane, Kaynak Erişimi”, “Öğretim Üyeleriyle İletişim”, “Bilimsel ve Kültürel Etkinliklere Katılım” olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Akademik Aidiyet Ölçeğinde ters kodlanmış soru bulunmamakla birlikte 1-Hiçbir zaman, 2-Nadiren, 3-Bazen, 4-Sıklıkla (Çoğunlukla) ve 5-Her zaman” şeklinde beşli likert tipi ölçektir. Akademik Aidiyet Ölçeğinden alınabilecek en düşük puan 25, en yüksek puan 125 puan olarak hesaplanmakta ve alınan puan yüksek olması üniversite öğrencilerin akademik aidiyet durumlarının yüksek olduğunu belirtmektedir. Akademik Aidiyet Ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik çalışmasında alt boyutların iç tutarlılık katsayısı 0,78-0,90 arasında ve ölçeğin toplam iç tutarlılık kat sayısı ise 0,91 olarak bulunmuştur.

Veri Analizi

Bu çalışmada, hipotezlerin test edilmesinde SPSS versiyon 26 programı kullanılmıştır. Verilerin doğru ve güvenilir bir şekilde analiz edilebilmesi adına çeşitli adımlar takip edilmiştir. Bu adımlar arasında kayıp verilerin tespiti, hatalı veri girişlerinin düzeltilmesi ve aşırı uç değerlerin incelenip ele alınması yer almaktadır (Can, 2020). Çalışma verilerinde aşırı uç değere sahip veriler incelenmiş ve uç değere sahip veri olmadığı görülmüştür. Verilerin analiz için hazır hale getirilmesinden sonra normal dağılım varsayımı test edilmiştir. Normal dağılımı değerlendirmek için çarpıklık ve basıklık değerleri incelenmiş; bu değerlerin ± 2 sınırları içinde olması kriter olarak alınmıştır (George, 2003). Yapılan inceleme sonucunda, verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Bu bulgular doğrultusunda, analiz sürecinde parametrik testler kullanılmıştır. Araştırma kapsamında gruplar arasındaki farklılıkları belirlemek için ise ilişkisiz örneklem t-Testi ve tek yönlü ANOVA analizleri ve değişkenler arasındaki ilişkileri incelemek için Pearson korelasyon analizi uygulanmıştır. Tüm analizlerde anlamlılık düzeyi olarak $p < 0,05$ temel alınmıştır.

Tablo 1. RSİÖÖ ve AAÖ alt boyutlarına ait değerler ve normal dağılım sonuçları

	X̄	S	Çarpıklık	Basıklık
Rekreasyonel Spor İyi Oluş Ölçeği				
Fiziksel ve Mental Sağlık	3,996	0,671	0,791	1,614
Yaşam Doyumu	4,205	0,657	0,870	1,117
Aile İlişkisi Geliştirme	3,813	0,873	0,460	0,013
Pozitif Duygu	4,234	0,696	0,933	1,213
Akademik Aidiyet Ölçeği				
Derse Katılım, Kütüphane, Kaynak Erişimi	3,355	0,661	0,276	0,323
Öğretim Üyeleriyle İletişim	3,370	0,895	0,207	0,186
Bilimsel ve Kültürel Etkinliklere Katılım	3,261	0,869	0,078	0,213

Tablo 1’de RSİÖÖ ve AAÖ alt boyutlarına ait aritmetik ortalama (X), standart sapma (S), çarpıklık ve basıklık değerleri yer almaktadır. Ölçeğin alt boyutlarına ilişkin çarpıklık ve basıklık değerleri incelendiğinde ± 2 değerler içerisinde yer aldığı görülmektedir. Bu, verinin tüm alt boyutlarda normal dağıldığını göstermektedir (George, 2003).

Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde istatistiksel analizler neticesinde elde edilen analiz sonuçlarına ve yorumlarına yer verilmiştir.

Tablo 2. Katılımcılara ait demografik bilgiler

Değişkenler	Gruplar	n	%	X̄	SS
Yaş				21,07	3,78
Cinsiyet	Kadın	206	40,5		
	Erkek	303	59,5		
Haftalık Rekreatif Etkinliğe Katılma Sıklığı (Gün)				2,72	1,51
Aile Gelir Hissiyatı	Kötü	93	18,3		
	Orta	307	60,3		
	İyi	109	21,4		
Akademik Yönde İlerlemeyi Düşünme	Evet	264	51,9		
	Hayır	245	48,1		

n= 509

Tablo 2’de katılımcıların ait demografik bilgiler yer almaktadır. Çalışmada yer alan 509 katılımcının yaş ortalaması 21,07 (S=3,78) olarak tespit edilmiştir. Haftada kaç gün rekreatif etkinliğe katıldıklarına ilişkin veriler incelendiğinde, katılımcılar haftada ortalama 2,72 gün (S=1,51) rekreatif etkinliklere katıldığı belirlenmiştir.

Tablo 3. Katılımcıların yaş değişkenine göre RSİÖÖ ve AAÖ korelasyon analizi sonuçları

	Alt Boyutlar	<i>r</i>	<i>p</i>
Rekreasyonel Spor İyi Oluş Ölçeği	Fiziksel ve Mental Sağlık	,146	,001**
	Yaşam Doyumu	,133	,003**
	Aile İlişkisi Geliştirme	,138	,002**
	Pozitif Duygu	,129	,004**
Akademik Aidiyet Ölçeği	Derse Katılım, Kütüphane, Kaynak Erişimi	,088	,047*
	Öğretim Üyeleriyle İletişim	,113	,011*
	Bilimsel ve Kültürel Etkinliklere Katılım	-,074	,096

**p<.01, *p<.05

Katılımcıların, yaş değişkeni ile rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği ve akademik aidiyet ölçeği alt boyutlarının korelasyon sonuçlarına göre yaş ile rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği alt boyutları arasında pozitif yönde ve düşük düzeyde anlamlı ilişki tespit

edilmiştir. Yaş arttıkça fiziksel ve mental sağlık ($r=,146$, $p<,01$), yaşam doyumu ($r=,133$, $p<,01$), aile ilişkisi geliştirme ($r=,138$, $p<,01$) ve pozitif duygu ($r=,129$, $p<,01$) düzeylerinin de arttığı görülmektedir.

Benzer şekilde, yaş ile akademik aidiyet ölçeği alt boyutları arasında anlamlı ilişki tespit edilirken, yaş arttıkça, derse katılım, kütüphane ve kaynak erişimi ($r=,088$, $p<,05$) ve öğretim üyeleriyle iletişim ($r=,113$, $p<,05$) düzeylerinin de pozitif yönde ve düşük düzeyde arttığı görülmektedir. Ancak, bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım ile yaş arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($r=-,074$, $p>,05$).

Tablo 4. Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre RSİÖÖ ve AAÖ T-testi sonuçları

Alt Boyutlar	Gruplar	n	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Fiziksel ve Mental Sağlık	Kadın	206	4,038	,573	496,654	1,206	,229
	Erkek	303	3,968	,730			
Yaşam Doyumu	Kadın	206	4,244	,616	507	1,109	,268
	Erkek	303	4,178	,683			
Aile İlişkisi Geliştirme	Kadın	206	3,849	,793	480,327	,792	,429
	Erkek	303	3,789	,924			
Pozitif Duygu	Kadın	206	4,264	,616	487,986	,817	,417
	Erkek	303	4,215	,745			
Derse Katılım, Kütüphane, Kaynak Erişimi	Kadın	206	3,520	,582	483,672	4,898	,000***
	Erkek	303	3,243	,689			
Öğretim Üyeleriyle İletişim	Kadın	206	3,323	,921	507	,970	,332
	Erkek	303	3,402	,877			
Bilimsel ve Kültürel Etkinliklere Katılım	Kadın	206	3,302	,885	507	,872	,384
	Erkek	303	3,233	,859			

*** $p<,001$

Katılımcıların cinsiyet değişkeni ve rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği alt boyutları arasındaki farklılıklar bağımsız örneklem t-testi sonuçlarına göre, fiziksel ve mental sağlık ($t_{(496,654)}=1,206$, $p=,229$), yaşam doyumu ($t_{(507)}=1,109$, $p=,268$), aile ilişkisi geliştirme ($t_{(480,327)}=,792$, $p=,429$ ve pozitif duygu ($t_{(487,986)}=,817$, $p=,417$) alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür ($p>,05$).

Katılımcıların cinsiyet değişkeni ve akademik aidiyet ölçeği alt boyutları arasındaki t-testi sonuçlarına göre öğretim üyeleriyle iletişim ($t_{(507)}=,970$, $p=,332$) ve bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım ($t_{(580)}=,872$, $p=,384$) alt boyutlarında cinsiyetler arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür. Ancak, derse katılım, kütüphane, kaynak erişimi alt boyutunda kadın ve erkekler arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($t_{(483,672)}=4,898$, $p<,001$). Bu bulgu, kadınların ($\bar{X}=3,520$) erkeklere ($\bar{X}=3,243$) göre daha yüksek bir ortalamaya sahip olduğunu göstermektedir. Diğer alt boyutlar açısından cinsiyetler arasında anlamlı bir fark olmadığı söylenebilir. Anlamlı bulunan alt boyut için hesaplanan etki büyüklüğü 0,44 olduğu tespit edilmiştir. Buna göre derse katılım, kütüphane, kaynak erişimi alt boyutunda orta düzeyde bir etki büyüklüğü vardır (Green ve Salkind, 2005).

Tablo 5. Katılımcıların haftalık rekreatif etkinliğe katılma sıklığı değişkenine göre RSİÖÖ ve AAÖ korelasyon analizi sonuçları

Alt Boyutlar	r	p
Rekreasyonel Spor İyi Oluş Ölçeği	Fiziksel ve Mental Sağlık	,135
	Yaşam Doyumu	,139
	Aile İlişkisi Geliştirme	,095
	Pozitif Duygu	,103
Akademik Aidiyet Ölçeği	Derse Katılım, Kütüphane, Kaynak	,101
	Öğretim Üyeleriyle İletişim	,081
	Bilimsel ve Kültürel Etkinliklere Katılım	,081

** $p<,01$, * $p<,05$

Katılımcıların haftalık rekreatif etkinliğe katılma sıklığı değişkeni ile rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği alt boyutları arasında yapılan korelasyon analizi sonucunda pozitif yönde ve düşük düzeyde anlamlı ilişki tespit edilmiştir. Haftalık rekreatif etkinliğe katılım sıklığı arttıkça fiziksel ve mental sağlık ($r=,135$, $p<,01$), yaşam doyumu ($r=,139$, $p<,01$), aile ilişkisi geliştirme ($r=,095$, $p<,05$) ve pozitif duygu ($r=,103$, $p<,05$) düzeylerinin de arttığı görülmektedir. Benzer şekilde, akademik aidiyet ölçeği alt boyutlarından derse katılım, kütüphane, kaynak erişimi boyutuyla da pozitif yönde anlamlı bir ilişki ($r=,101$, $p<,05$) tespit edilmiştir. Ancak öğretim üyeleriyle iletişim ($r=,081$, $p=,068$) ve bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım ($r=,081$, $p=,067$) boyutları için anlamlı bir ilişki bulunmamıştır.

Tablo 6. Aile gelir hissiyatı değişkenine göre RSİÖÖ ve AAÖ ANOVA testi sonuçları

Alt Boyutlar	Gruplar	X̄	S	F	p	Anlamlı
Fiziksel ve Mental Sağlık	Kötü	3,946	,526	1,425	,242	-
	Orta	3,978	,649			
	İyi	4,089	,824			
Yaşam Doyumu	Kötü	4,188	,536	,364	,695	-
	Orta	4,193	,649			
	İyi	4,252	,766			
Aile İlişkisi Geliştirme	Kötü	3,699	,817	1,294	,275	-
	Orta	3,819	,831			
	İyi	3,896	1,022			
Pozitif Duygu	Kötü	4,265	,566	1,539	,216	-
	Orta	4,193	,676			
	İyi	4,324	,833			
Derse Katılım, Kütüphane, Kaynak Erişimi	Kötü	3,278	,665	2,455	,087	-
	Orta	3,337	,658			
	İyi	3,472	,658			
Öğretim Üyeleriyle İletişim	Kötü	3,379	,857	2,364	,095	-
	Orta	3,312	,907			
	İyi	3,528	,879			
Bilimsel ve Kültürel Etkinliklere Katılım	Kötü	3,239	,830	1,662	,191	-
	Orta	3,220	,850			
	İyi	3,395	,949			

Katılımcıların aile gelir hissiyatı değişkeni ve rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği ve akademik aidiyet ölçeği alt boyutları arasındaki anlamlı farklılık olup olmadığını belirlemek için yapılan ANOVA testi sonuçlarına göre, rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği ve akademik aidiyet ölçeği alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>,05$).

Tablo 7. Akademik yönde ilerleme değişkenine göre RSİÖÖ ve AAÖ T-testi sonuçları

Değişkenler	Gruplar	n	X̄	S	sd	t	p
Fiziksel ve Mental Sağlık	Evet	264	4.043	0.704	507	1.627	.104
	Hayır	245	3.946	0.632			
Yaşam Doyumu	Evet	264	4.228	0.665	505,815	,836	,404
	Hayır	245	4,180	0,648			
Aile İlişkisi Geliştirme	Evet	264	3,881	0,862	507	1,826	,068
	Hayır	245	3,740	0,881			
Pozitif Duygu	Evet	264	4.254	0.694	507	,651	,515
	Hayır	245	4,214	0,698			
Derse Katılım, Kütüphane, Kaynak	Evet	264	3,546	0,593	507	7,084	,000***
	Hayır	245	3,150	0,670			
Öğretim Üyeleriyle İletişim	Evet	264	3,555	0,855	499,659	4,955	,000***
	Hayır	245	3,170	0,895			
Bilimsel ve Kültürel Etkinliklere Katılım	Evet	264	3,424	0,844	507	4,471	,000***
	Hayır	245	3,085	0,864			

*** $p<0.001$

Katılımcıların akademik yönde ilerleme değişkenine göre rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği ve akademik aidiyet ölçeği alt boyutları arasındaki farklılıklar bağımsız örneklem

t-testi sonuçlarına göre anlamlı farklılık bulunmamıştır. Akademik aidiyet ölçeği tüm alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık vardır. Derse katılım, kütüphane, kaynak erişimi alt boyutunda akademik yönde ilerlemeyi düşünen katılımcılar ile düşünmeyenler arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($t_{(507)}=7,084$, $p<,001$). Buna göre, akademik yönde ilerleme göstermeyi düşünen katılımcıların ($X=3,546$) ortalama puanları ilerleme göstermeyi düşünmeyenlere ($X=3,150$) göre daha yüksektir. Benzer şekilde, öğretim üyeleriyle iletişim alt boyutunda da akademik ilerleme göstermeyi düşünen ile düşünmeyen katılımcılar arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($t_{(499,659)}=4,955$, $p<,001$). Akademik yönde ilerleme göstermeyi düşünen katılımcıların ortalama puanları ($X=3,555$), düşünmeyenlerin ortalamasına ($X=3,170$) kıyasla daha yüksektir. Bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım alt boyutunda da akademik ilerleme göstermeyi düşünenlerin lehine anlamlı bir farklılık saptanmıştır ($t_{(507)}=4,471$, $p<,001$). Akademik yönde ilerleme göstermeyi düşünen katılımcıların ($X=3,424$) ortalama puanları, düşünmeyen katılımcıların ($X=3,085$) puanlarına göre daha yüksektir. Derse katılım, kütüphane, kaynak erişimi alt boyutunda hesaplanan etki büyüklüğü 0,63 olarak bulunmuştur. Bu sonuç, etki büyüklüğünün orta düzeyde olduğunu göstermektedir. Öğretim üyeleriyle iletişim alt boyutunda hesaplanan etki büyüklüğü 0,44 olarak bulunmuştur. Bu sonuç, etki büyüklüğünün orta düzeyde olduğunu göstermektedir. Bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım alt boyutunda hesaplanan etki büyüklüğü 0,40 olarak bulunmuştur. Bu sonuç, etki büyüklüğünün orta düzeyde olduğunu göstermektedir (Green ve Salkind, 2005).

Tablo 8. RSİÖÖ ve AAÖ arasındaki korelasyon analizi sonuçları

Alt Boyutlar		1	2	3	4	5	6	7
1= Yaşam Doyumu	<i>r</i>	(,790)						
	<i>p</i>							
2= Fiziksel ve Mental Sağlık	<i>r</i>	,681	(,805)					
	<i>p</i>	,000***						
3= Aile İlişkisi Geliştirme	<i>r</i>	,444	,422	(,909)				
	<i>p</i>	,000***	,000***					
4= Pozitif Duygu	<i>r</i>	,732	,609	,509	(,815)			
	<i>p</i>	,000***	,000***	,000***				
5= Derse Katılım, Kütüphane, Kaynak Erişimi	<i>r</i>	,285	,322	,241	,284	(,798)		
	<i>p</i>	,000***	,000***	,000***	,000***			
6= Öğretim Üyeleriyle İletişim	<i>r</i>	,205	,229	,243	,264	,584	(,899)	
	<i>p</i>	,000***	,000***	,000***	,000***	,000***		
7= Bilimsel ve Kültürel Etkinliklere Katılım	<i>r</i>	,155	,154	,233	,161	,533	,634	(,875)
	<i>p</i>	,000***	,000***	,000***	,000***	,000***	,000***	

*** $p<,001$, Parantez içi değerler Cronbach's Alpha değerleridir.

Katılımcıların rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği ve akademik aidiyet ölçeği alt boyutları arasındaki korelasyon sonuçlarına göre tüm alt boyutların birbirleriyle düşük, orta, yüksek düzeyde ve pozitif yönde ilişki gösterdiği görülmektedir. Bu sonuçlara göre rekreasyonel spor iyi oluş arttıkça, akademik aidiyet de artmaktadır. Cronbach's Alpha değerleri incelendiğinde, tüm alt boyutların iç tutarlılığının (>,70) güvenilir olduğunu göstermektedir (Büyüköztürk vd., 2021).

TARTIŞMA ve SONUÇ

Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin rekreasyonel spor iyi oluş ve akademik aidiyeti arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Araştırmada katılımcıların yaş değişkeni ile rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği alt boyutlarının arasında korelasyon testi sonuçlarına göre düşük düzeyde ve pozitif yönde

anlamli ilişki tespit edilmiştir (Tablo 3). Yaş arttıkça yaşam doyumu, fiziksel ve mental sağlık, aile ilişkisi geliştirme ve pozitif duygu düzeylerinin de arttığı görülmektedir. Bu bulgular, yaşın artmasıyla birlikte bireylerin yaşam doyumlarının, fiziksel ve zihinsel sağlıklarının, aile ilişkilerini geliştirme eğilimlerinin ve pozitif duygularının artış gösterdiğini ortaya koymaktadır (Can, 2020). Literatür incelendiğinde ulaşılan bulguların, bu araştırmada elde edilen sonuçlarla örtüştüğü dikkat çekmektedir. Gönener vd. (2017) tarafından yapılan araştırmada Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin iyi oluş puan ortalamalarıyla yaş değişkeni arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık bulunmuştur. Bununla birlikte, literatürde araştırma bulgularıyla örtüşen sonuçların yanı sıra, farklı yönde sonuçlara ulaşan çalışmalara da rastlanmaktadır. Gümüşay vd. (2023) tarafından yapılan çalışmada yaş değişkeni açısından rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği puanları incelendiğinde, istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık belirlenmemiştir. Benzer şekilde Çerit (2023) ve Akdoğan (2024) çalışmalarında yaş değişkenine göre rekreasyonel spor iyi oluş ölçeğinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki elde edilmemiştir. Ayrıca Kırtepe ve Çetinkaya (2024) üniversite öğrencileri üzerinde yaptı araştırmada rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği toplam puan ortalamasında gruplar arasında anlamlı farklılık tespit etmemiştir. Bu bilgiler doğrultusunda yaşın artmasıyla birlikte bireylerin yaşam doyumlarının, fiziksel ve zihinsel sağlıklarının, aile ilişkilerini geliştirme eğilimlerinin ve pozitif duygularının artış gösterdiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca genç yaş gruplarında spor, daha çok sosyal etkileşim ve eğlence odaklı bir etkinlikken, ilerleyen yaşlarda sağlık koruma, stres yönetimi ve yaşam doyumunu artırma gibi hedefler öne çıkabilir. Bu farklı motivasyonlar, yaş ilerledikçe bireylerin yaşam deneyimlerinin artması ve fiziksel aktivitelere karşı daha bilinçli bir yaklaşım sergilemeleriyle şekilleneceği düşünülmektedir.

Benzer şekilde, yaş değişkeni ile akademik aidiyet ölçeği alt boyutları arasında yapılan korelasyon testi sonuçlarına göre bazı anlamlı ilişkiler bulunmuştur (Tablo 3). Yaş arttıkça, derse katılım, kütüphane ve kaynak erişimi ve öğretim üyeleriyle iletişim düzeylerinin de düşük düzeyde ve pozitif yönde arttığı görülmektedir. Ancak, yaş değişkeni ile bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Bu bulgular, yaşın artmasıyla birlikte bireylerin akademik bağlanma düzeylerinde belirli boyutlarda artış olabileceğini göstermektedir. Araştırma sonucuyla benzer olarak Akman Özdemir (2024) yaptığı çalışmada yaş değişkeni arasında anlamlı ilişki tespit etmiştir. Küçük (2022) yaptığı çalışmada benzer şekilde akademik motivasyon ve aitik durumu ile yaş değişkeni arasında anlamlı ilişki bulunmuştur. Dolayısıyla, yaşın artmasıyla birlikte bireylerin akademik bağlanma düzeylerinde belirli boyutlarda artış olabileceğini göstermektedir. Üniversite öğrencilerinin yaşı ilerledikçe öğrencilerin derse katılım, kaynak kullanımı ve öğretim üyeleriyle iletişim düzeylerinin artması, olgunlaşmanın getirdiği akademik farkındalık ve sorumluluk artışıyla açıklanabilir. Ancak bilimsel ve kültürel etkinliklere katılımın yaşla anlamlı bir ilişki göstermemesi, bu tür faaliyetlerin bireylerin kişisel ilgi ve tercihlerine daha fazla bağlı olabileceğini göstermektedir.

Araştırmada, katılımcıların cinsiyet değişkenine göre rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği puanlarının t-Testi sonuçlarında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir (Tablo 4). Analiz sonuçlarına göre, yaşam doyumu alt boyutunda kadın ve erkekler arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Benzer şekilde, fiziksel ve mental sağlık, aile ilişkisi geliştirme ve pozitif duygu alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür. Literatür incelendiğinde, elde edilen bulguların araştırma sonucuyla paralel olduğu görülmektedir. Çerit (2023) ve Gümüşay vd. (2023) yaptıkları çalışmada rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Kırtepe ve Çetinkaya (2024) Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerine

uyguladıkları rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Benzer şekilde cinsiyet değişkeni ile rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği puanında anlamlı fark bulunmayan çalışmalar mevcuttur (Akdoğan, 2024; Çam, 2024; Yazıcı, 2024). Ancak İrhan (2023) çalışmasında cinsiyet değişkeni ile iyi oluş düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulduğu ve bu farkın kadın katılımcılar lehine olduğu tespit edilmiştir. Ünalı (2023) çalışmasında üniversite öğrencilerinin cinsiyet değişkeni ile rekreasyonel iyi oluş düzeyleri arasındaki tüm alt boyutlarda anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Pozitif duygu ve fiziksel mental sağlık alt boyutlarında kadın katılımcıların, aile ilişkilerini geliştirme alt boyutunda ise erkek katılımcıların ortalama puanlarının daha yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Araştırmada cinsiyet değişkeni ile rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği puanı arasında anlamlı bir fark bulunmaması, rekreasyonel sporun iyi oluş üzerindeki etkisinin cinsiyetten bağımsız olabileceğini düşündürmektedir. Bu durum, rekreasyonel spor aktivitelerinin genel olarak üniversite öğrencilerinin yaşam doyumu, fiziksel ve mental sağlık, aile ilişkileri ve pozitif duygu düzeylerine benzer katkılar sağladığını göstermektedir.

Akademik cinsiyet değişkenine göre aidiyet ölçeği alt boyutları arasındaki t-Testi sonuçlarında öğretim üyeleriyle iletişim ve bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım alt boyutlarında anlamlı farklılık olmadığı görülmüştür. Ancak, derse katılım, kütüphane, kaynak erişimi alt boyutunda kadın ve erkek öğrenciler arasında anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir (Tablo 4). Bu bulgu, kadınların erkeklere göre daha yüksek bir ortalamaya sahip olduğunu göstermektedir. Diğer alt boyutlar açısından cinsiyetler arasında anlamlı bir fark olmadığı bulunmuştur. Araştırmamız ile benzer sonuca ulaşan Kızılkaya (2021) yaptığı çalışmada boyut bakımından grup ortalamaları incelendiğinde kadın üniversite öğrencilerinin derse katılım, kütüphane ve kaynak erişimi boyutundaki akademik aidiyet düzeylerinin erkek öğrencilerden daha yüksek olduğu bulunmuştur. Benzer şekilde Vural (2024) yaptığı çalışmada akademik aidiyet düzeyinin alt boyutları incelendiğinde cinsiyete göre öğretim üyeleriyle iletişim alt boyutu ve bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım alt boyutunda anlamlı farklılık görülmemiştir. Ancak derse katılım, kütüphane ve kaynak erişimi alt boyutunda cinsiyete göre anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Bu farklılık, çalışmadaki kadın öğrencilerin derse katılım, kütüphane ve kaynak erişimine yönelik algılarının erkek öğrencilerden daha yüksek olduğunu göstermektedir. Esen ve Aktaş (2022) tarafından öğretmen adayları üzerine yapılan araştırmada, kadın öğretmen adaylarının okula daha fazla bağlılık hissettiklerini, bu duygunun erkek adaylara oranla daha belirgin olduğunu göstermektedir. Kılıç ve Öksüz (2020) tarafından yapılan araştırmada, üniversite öğrencilerinin genel aidiyet puanlarının, cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur. Kadın öğrencilerin derse katılım, kütüphane ve kaynak erişimi alt boyutlarında erkek öğrencilerden daha yüksek akademik aidiyet düzeylerine sahip olduğu, bu alanlarda kadınların daha fazla etkileşimde bulunduklarını ve akademik başarıya yönelik daha yüksek motivasyona sahip olduklarını göstermektedir. Ancak, öğretim üyeleriyle iletişim ve bilimsel-kültürel etkinliklere katılım alt boyutlarında cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık bulunmaması kadınların akademik katılımında daha güçlü bir eğilim gösterdiğini, ancak bazı akademik alanlarda cinsiyet değişkenine göre farkın daha az belirgin olduğunu ortaya koymaktadır.

Katılımcıların haftalık rekreatif etkinliğe katılma değişkenine göre rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği alt boyutlarının korelasyon sonuçlarında düşük düzeyde ve pozitif yönde anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir (Tablo 5). Haftalık rekreatif etkinliğe katılım arttıkça yaşam doyumu, fiziksel ve mental sağlık, aile ilişkisi geliştirme ve pozitif duygu düzeylerinin de arttığı görülmektedir. Yıldız (2024) tarafından yapılan çalışmada katılımcıların haftalık rekreatif etkinliğe katılma değişkeni ve rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği alt boyutları arasında anlamlı ilişki bulunmuştur. Benzer şekilde Yazıcı (2024) tarafından yapılan çalışmada haftalık rekreatif etkinliğe katılma değişkeni ile

rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği yaşam doyumu, aile ilişkileri geliştirme ve pozitif duygu alt boyutlarında anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Ancak Akdoğan (2024) tarafından yapılan çalışmada ise haftalık rekreatif etkinliğe katılma değişkeni ile rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği alt boyutları arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır. Bu sonuçlar düzenli olarak rekreasyonel etkinliklere katılan üniversite öğrencilerinin, fiziksel, sosyal ve mental iyi oluş düzeylerinde olumlu gelişmeler yaşayabileceğini göstermektedir. Rekreasyonel spor etkinlikleri, bireylere fiziksel aktivite yoluyla stres yönetimi, sosyal bağların güçlenmesi ve genel yaşam memnuniyetinin artması gibi faydalar sağlayarak iyi oluşlarını destekleyebilir. Bu yüzden rekreasyonel sporun üniversite öğrencilerinin psikolojik ve fiziksel sağlığı üzerindeki olumlu etkileri bulunduğu ve spor iyi oluş düzeyine geliştireceği söylenebilir.

Katılımcıların haftalık rekreatif etkinliğe katılma değişkeni ile akademik aidiyet ölçeği alt boyutlarının korelasyon sonuçlarında derse katılım, kütüphane, kaynak erişimi alt boyutuyla düşük düzeyde ve pozitif yönde anlamlı ilişki tespit edilmiştir (Tablo 5). Bu sonuca göre, rekreatif etkinliklerin öğrencilerin akademik bağlanma ve kaynaklardan yararlanma davranışlarını artırabileceği söylenebilir. Ancak öğretim üyeleriyle iletişim ve bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım alt boyutları için anlamlı ilişki bulunmamıştır. Dolayısıyla rekreatif etkinliklerin bu alanlarda öğrencilerin akademik deneyimlerine doğrudan etki etmiyor olabileceği düşünülmektedir. Sonuç olarak rekreatif etkinliklerin daha çok öğrencilerin temel akademik alışkanlıkları üzerinde etkili olduğunu, ancak öğretim üyeleriyle etkileşim gibi daha sosyal ya da kültürel bağlamlarda etkisinin sınırlı olabileceği düşünülmektedir.

Katılımcıların aile gelir hissiyatı değişkeni ile rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği alt boyutlarının ANOVA testi sonuçlarında aile gelir hissiyatı değişkeni ve rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği alt boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı görülmüştür (Tablo 5). Benzer şekilde Topuz (2013) tarafından yapılan çalışmada katılımcıların aile gelir hissiyatı değişkeni ile öznel iyi oluş ve psikolojik iyi oluş düzeyi arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Bakar ve Yaşartürk (2023) tarafından yapılan çalışmada ise katılımcıların aile gelir hissiyatı ile mental iyi oluş düzeyi arasında düşük düzeyde ve pozitif yönde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bu durum, aile gelir hissiyatının bazı öğrenciler üzerinde farklı etkiler yaratabileceğini ve hissiyatın genel olarak iyi oluş üzerinde doğrudan belirleyici bir faktör olmayabileceği söylenebilir. Öte yandan, farklı sonuçlar elde edilmesi, gelir hissiyatının psikolojik algılar ve kişisel faktörlerle daha fazla etkileşimde bulunabileceğini göstermektedir.

Araştırmada katılımcıların aile gelir hissiyatı değişkeni ile akademik aidiyet ölçeği alt boyutlarının ANOVA testi sonuçlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı görülmüştür (Tablo 6). Benzer şekilde Kılıç ve Öksüz (2020) tarafından üniversite öğrencileri üzerine yapılan çalışmada, öğrencilerin aile gelir hissiyatı değişkeni ile genel aidiyet düzeyleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı fark bulunmamıştır. Aile gelir hissiyatı ile akademik aidiyet ölçeği alt boyutları arasında anlamlı bir fark bulunmaması, aile gelir hissiyatının öğrencilerin akademik aidiyetleri üzerinde belirgin bir etkisi olmadığını gösterebilir. Bu durum, öğrencilerin akademik aidiyetlerinin sadece maddi durumları ile değil, daha çok sosyal çevre, akademik deneyimler ve kişisel motivasyon gibi diğer faktörlerle şekillendiği yönünde açıklanabilir. Aile gelir hissiyatı, öğrencilerin duygusal olarak kendilerini nasıl konumlandıklarıyla ilgili bir algıyı ifade etse de akademik aidiyet gibi daha spesifik ve sosyal bağlamda şekillenen bir kavramla doğrudan ilişkili olmayabilir. Bu bilgiler doğrultusunda, üniversite öğrencilerinin akademik aidiyet düzeyini etkileyen faktörlerin yalnızca maddi unsurlarla sınırlı olmadığı, aksine daha çok bireysel ve sosyal boyutlarla ilişkili olduğu söylenebilir.

Araştırmada katılımcıların akademik yönde ilerlemeyi düşünme değişkenine ile rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği alt boyutlarının t-Testi sonuçlarında istatistiksel olarak

anlamli bir farklılık bulunmamıştır (Tablo 7). Bu durum, üniversite öğrencilerinin akademik hedefler ve kariyer planının, psikolojik ve sosyal iyi oluşunu doğrudan etkilemediğini, kişisel gelişimlerinin daha çok günlük yaşam deneyimlerine ve sosyal çevrelerine bağlı olduğunu gösterebilir.

Katılımcıların akademik yönde ilerlemeyi düşünme değişkeni ile akademik aidiyet ölçeği alt boyutlarının t-Testi sonuçlarında anlamlı farklılık tespit edilmiştir (Tablo 7). Derse katılım, kütüphane, kaynak erişimi alt boyutunda akademik yönde ilerlemeyi düşünen katılımcılar ile düşünmeyenler arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu sonuca göre, akademik yönde ilerleme göstermeyi düşünen katılımcıların ortalama puanları ilerleme göstermeyi düşünmeyenlere göre daha yüksek bulunmuştur. Benzer şekilde, öğretim üyeleriyle iletişim alt boyutunda da akademik ilerleme göstermeyi düşünen ile düşünmeyen katılımcılar arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Akademik ilerleme göstermeyi düşünen katılımcıların ortalama puanları, düşünmeyenlerin ortalamasına kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir. Bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım alt boyutunda da akademik ilerleme göstermeyi düşünenlerin lehine anlamlı bir farklılık saptanmıştır. Akademik yönde ilerleme göstermeyi düşünen katılımcıların ortalama puanları, düşünmeyen katılımcıların puanlarına göre daha yüksek olduğu bulunmuştur. Derse katılım, kütüphane, kaynak erişimi alt boyutunda hesaplanan etki büyüklüğüne göre orta düzeyde olduğunu göstermektedir. Öğretim üyeleriyle iletişim alt boyutunda hesaplanan etki büyüklüğüne göre orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım alt boyutunda hesaplanan etki büyüklüğüne göre ise orta düzeyde olduğunu göstermektedir. Bu sonuç, akademik ilerlemeyi düşünmenin öğrencilerin içsel güdülenmelerini arttırabileceğini ve onların akademik başarıya ulaşmak için daha aktif ve motive olabileceklerini göstermektedir. Bu bağlamda, Freeman vd. (2007) ve Suhlmann vd. (2018) çalışmalarında vurgulanan, akademik aidiyet ile içsel güdülenme arasındaki pozitif ilişki, bulgularımızla örtüşmektedir. Üniversite öğrencilerin akademik yönde ilerlemeyi düşünmeleri, sadece akademik katılım düzeylerini değil, aynı zamanda bilimsel ve kültürel etkinliklere katılım gibi daha geniş bir akademik bağlılık ve etkileşimi de teşvik edebilir. Bu durum, öğrencilerin gelecekteki akademik hedeflerine ulaşma konusunda daha istekli ve kararlı olduklarını, bu durumda ise daha yüksek akademik performansa yol açabileceği söylenebilir.

Katılımcıların rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği ile akademik aidiyet ölçeği alt boyutları arasındaki korelasyon sonuçlarına göre düşük, orta ve yüksek düzeyde ve pozitif yönde ilişki bulunmuştur (Tablo 8). Bu sonuçlara göre, rekreasyonel spor iyi oluş düzeyi arttıkça, akademik aidiyet durumu da artış göstermektedir. Forrester (2015) üniversite öğrencilerinin rekreasyonel faaliyetlere katılımının fiziksel ve zihinsel sağlık, sosyal bağlantılar ve üniversiteye aidiyet üzerindeki olumlu etkilerinin olduğu ortaya konmuştur. Rekreasyonel sporların öğrencilerin yaşam kalitesini artırdığı ve akademik bağlılıklarını güçlendirdiği saptanmıştır. Bu bulgular, üniversitelerin rekreasyonel spor programlarına daha fazla önem vererek öğrencilerin akademik ve sosyal başarılarını destekleyebileceğini göstermektedir.

Dolayısıyla rekreasyonel spor faaliyetlerine katılım öğrencilerin iyi oluş düzeylerini arttırabileceğini ve akademik aidiyet duygularını pekiştirebileceğini göstermektedir. Rekreasyonel sporların, öğrenciler için fiziksel ve zihinsel rahatlama sağlayabileceği gibi, sosyal bir bağlanma ortamı oluşturabileceği de söylenebilir. Bu tür etkinlikler, öğrencilerin üniversite topluluğunda kendilerini daha değerli ve kabul edilmiş hissetmelerine olanak tanıyabilir ve aidiyet duygularını olumlu yönde etkileyebilir. Ayrıca, akademik aidiyetin artmasıyla birlikte öğrencilerin üniversite ortamına bağlılıklarının güçlenebileceği ve bu durumun akademik motivasyon ve sürekliliği destekleyebileceği ifade edilebilir. Bu bilgiler doğrultusunda rekreasyonel spor

etkinliklerine katılımın bireylerin fiziksel ve mental iyi oluşlarını desteklemesinin yanı sıra, akademik çevrelere yönelik aidiyet hissini de olumlu yönde etkileyebileceğini göstermektedir. Rekreatif spor, bireylerin üniversite ortamına sosyal olarak entegre olmalarına, akademik yaşam içinde daha aktif ve bağlı hissetmelerine katkı sağlayabilir. Bu yüzden sporun sadece bireysel sağlık ve mutluluk üzerinde değil, aynı zamanda akademik süreçlerle bütünleşme üzerinde de etkili bir faktör olabileceği söylenebilir.

Sonuç olarak, üniversite öğrencilerinin rekreatif spor etkinliklerine katılımının, akademik ortama uyum sağlamalarına ve kuruma yönelik aidiyet hislerinin güçlenmesine katkıda bulunabileceğini göstermektedir. Bu doğrultuda, üniversitelerde rekreatif spor faaliyetlerinin teşvik edilmesi, öğrencilerin hem bireysel iyi oluşlarını hem de akademik bağlılıklarını destekleyebilecek önemli bir strateji olarak değerlendirilebilir.

Öneriler

- Spor faaliyetlerinin, üniversite öğrencilerinin akademik süreçlerine katkı sağlayacak şekilde düzenlenmesi sağlanabilir. Ders programlarına uygun zaman dilimlerinde düzenlenecek etkinliklerle öğrencilerin daha fazla katılım göstermesi teşvik edilebilir.
- Kampüs içinde rekreatif spor alanlarının erişilebilirliği artırılabilir ve daha fazla öğrenciye ulaşılması hedeflenebilir. Özellikle, fiziksel aktivitelerde bulunmakta zorluk yaşayan veya bu alanlara uzak kalan öğrenciler için özel çözümler sunulabilir.
- Üniversitelerin spor odaklı iyi oluş programlarına yatırım yapması, öğrencilerin sosyal-akademik bütünleşmesini destekleyecek şekilde rekreatif etkinliklerini akademik yapı ile ilişkilendirmesi ve öğrencilerin aidiyet hissini artıracakı düşünülmemektedir.

Kısaltmalar / Abbreviations

RSİÖÖ Rekreatif Spor İyi Oluş Ölçeği
AAÖ Akademik Aidiyet Ölçeği

Beyanlar / Declarations

Etik Onay ve Katılım Onayı / Ethics approval and consent to participate

Bu çalışmanın hazırlanma ve yazım sürecinde "Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi" kapsamında bilimsel, etik ve alıntı kurallarına uyulmuş olup; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifat yapılmamış ve bu çalışma herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiştir. Makale ile ilgili doğabilecek her türlü ihlallerde sorumluluk yazarlara aittir. Araştırmanın yürütülmesi için Bartın Üniversitesi Sosyal ve Beşerî Bilimler Etik Kurulundan 22.04.2024 tarihli ve 4 numaralı toplantıda 2024-SBB-0275 numaralı başvuruya oy birliği ile karar verilmiştir.

During the preparation and writing of this study, the principles of scientific integrity, ethics, and citation, as stipulated in the "Higher Education Institutions Scientific Research and Publication Ethics Directive," were fully observed; no falsification was made on the collected data, and this study has not been submitted to any other academic publication platform for evaluation. The author bears full responsibility for any potential violations regarding the article. The execution of the research was unanimously approved by the Ethics Committee of Social and Human Sciences at Bartın University during the meeting dated April 22, 2024, with reference number 2024-SBB-0275 and meeting number 4.

Veri ve Materyal Erişilebilirliği / Availability of data and material

Bu çalışmanın bulgularını destekleyen veriler, makul talepler üzerine sorumlu yazardan temin edilebilir. Veri seti yalnızca akademik amaçlar için erişilebilir olacak ve verilerin herhangi bir kullanımı, orijinal çalışmayı referans gösterecek ve katılımcıların gizliliğini koruyacaktır.

The data that support the findings of this study are available from the corresponding author upon reasonable request. The dataset will be accessible only for academic purposes, and any use of the data will recognize the original study and maintain the confidentiality of the participants.

Çıkar Çatışması / Competing interests

Yazarlar, bu makalede sunulan çalışmayı etkileyebilecek herhangi bir çıkar çatışması veya kişisel ilişkiye sahip olmadıklarını beyan etmektedirler.

The authors declare that they have no known competing financial interests or personal relationships that could have appeared to influence the work reported in this paper.

Yazar Katkıları / Authors' Contribution Statement

Çalışmanın tasarımı ve planlanması: E.Ö., F.Y.; Veri toplama, analizi veya yorumlanması: E.Ö.; Makalenin yazımı: E.Ö., F.Y.; Veri düzenleme, yöntem belirleme, yazım - özgün taslak, yazım - gözden geçirme ve düzenleme: E.Ö., F.Y.; Tüm yazarlar, makalenin önemli noktalarını eleştirel bir şekilde gözden geçirmiştir. Tüm yazarlar makalenin son halini onaylamıştır.

The study's design and planning: E.Ö., F.Y.; Data collection, analysis, and interpretation: E.Ö.; Manuscript preparation: E.Ö., F.Y.; Data organization, method development, writing - original draft, writing - review, and editing: E.Ö., F.Y.; All authors have critically evaluated the key aspects of the manuscript and approved its final version.

Fon Desteği / Funding

This study did not receive any specific grant from funding agencies in the public, commercial, or not-for-profit sectors. / Bu çalışma, kamu, ticari veya kar amacı gütmeyen sektörlerden herhangi bir özel fonlama desteği almamıştır

Teşekkür / Acknowledgements

Bu çalışma Fatih YAŞARTÜRK danışmanlığında yürütülen Eslem ÖZDEN'e ait yüksek lisans tezinden üretilmiştir. Bartın Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerine katkılarından dolayı teşekkür ederiz.

We would like to thank the students of the Faculty of Sport Sciences at Bartın University for their contributions. This work is produced from the master's thesis of Eslem ÖZDEN, conducted under the supervision of Fatih YAŞARTÜRK

APA 7 Citation

Özden, E., & Yaşartürk, F. (2025). The Relationship between Recreational Sport Well-Being and Academic Engagement Among University Students. *International Journal of Health, Exercise, and Sport Sciences (IJHSS)*, 2(2), 348–364. <https://www.ijhss.org/Archive/issue2-volume2/ijhss-Volume2-issue2-29.pdf>

References / Kaynaklar

- Akdoğan, U. S. (2024). *Veteran basketbolcuların rekreasyonel spor iyi oluşları ile yaşam tatmini ilişkisini incelenmesi*. Yüksek lisans tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Antrenörlük Eğitimi Ana Bilim Dalı, İstanbul.
- Akman Özdemir, P. (2023). Akademik güdülenme ile üniversiteye aidiyet duygusu arasındaki ilişki. *Üniversite Araştırmaları Dergisi*, 6(2), 150-160. <https://doi.org/10.32329/uad.1156530>
- Altınsoy, F., Karakaya-Özyer, K. (2018). Liseli ergenlerde okula aidiyet duygusu: Umutsuzluk ve yalnızlık ile ilişkileri. *Elementary Education Online*, 17(3), 1-14. <https://doi.org/10.17051/ilkonline.2018.466429>
- Bakar, M., Yaşartürk, F. (2023). Serbest zaman doyum ve duygusal zekâ düzeyi arasındaki ilişki. *CBÜ Journal of Physical Education and Sport Sciences*, 18(1), 124-137. <https://doi.org/10.33459/cbubesbd.1206424>
- Büyükoztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., Demirel, F. (2021). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri* 31. Baskı, Ankara: Pegem Akademi.
- Can, A. (2020). *SPSS ile Bilimsel Araştırma Sürecinde Nicel Veri Analizi*. 9. Baskı, Ankara: Pegem Akademi
- Chan, Y. K. (2016). Investigating the relationship among extracurricular activities, learning approach and academic outcomes: A case study. *Active Learning in Higher Education*, 17(3), 223-233. <https://doi.org/10.1177/1469787416654795>
- Cohn, M. A., Fredrickson, B. L., Brown, S. L., Mikels, J. A., Conway, A. M. (2009). Happiness unpacked: Positive emotions increase life satisfaction by building resilience. *Emotion*, 9(3), 361–368. <https://doi.org/10.1037/a0015952>
- Coşkuntürk, O. S., Kurcan, K., Yel, K., & Güzel, S. (2023). Teknolojik gelişmelerin hareketsiz yaşama ve çocuklarda psiko-motor gelişime etkileri. *Dede Korkut Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 48-59. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/dksbd/issue/77859/1309808>
- Creswell, J. W. (2012). *Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research* (4th ed.). Londra: Pearson Education.
- Çam, B. (2024). *Bir serbest zaman aktivitesi olarak doğa yürüyüşüne katılan bireylerin rekreasyonel spor iyi oluşları ile sosyalleşme ilişkilerinin incelenmesi*. Yüksek lisans tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Antrenörlük Eğitimi Ana Bilim Dalı, İstanbul.

- Çerit, G. (2023). Investigation of recreational sports well-being levels in individuals who engage in functional training. *International Journal of Holistic Health, Sports and Recreation*, 2(2), 47-58. <https://doi.org/10.5281/zenodo.10327017>
- Demir, C., Demir, N. (2007). Bireylerin boş zaman faaliyetlerine katılmalarını etkileyen faktörler ile cinsiyet arasındaki ilişki: Lisans öğrencilerine yönelik bir uygulama. *Ege Akademik Bakış Dergisi*, 8(1), 36-48.
- Diener, E. (1984). Subjective well-being. *Psychological Bulletin*, 95(3), 542-575. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.95.3.542>
- Esen, A., Aktağ, I. (2022). Öğretmen adaylarının okul aidiyeti ve mutluluk düzeyleri arasındaki ilişki. *Avrasya Spor Bilimleri Araştırmaları*, 7(2), 100-108. <https://doi.org/10.29228/ERISS.24>
- Finn, J. D., Voelkl, K. E. (1993). School characteristics related to student engagement. *The Journal of Negro Education*, 62(3), 249-268. <https://doi.org/10.2307/2295464>
- Forrester, S. (2015). Benefits of collegiate recreational sports participation: Results from the 2013 NASPA Assessment and Knowledge Consortium study. *Recreational Sports Journal*, 39(1), 2-15. <https://doi.org/10.1123/rsj.2015-0005>
- Fredricks, J. A., Blumenfeld, P. C., Paris, A. H. (2004). School engagement: Potential of the concept, state of the evidence. *Review of Educational Research*, 74(1), 59-109. <https://doi.org/10.3102/00346543074001059>
- Freeman, T. M., Anderman, L. H., Jensen, J. M. (2007). Sense of belonging in college freshmen at the classroom and campus levels. *Journal of Experimental Education*, 75(3), 203-220. <https://doi.org/10.3200/JEXE.75.3.203-220>
- George, D. (2003). *SPSS for windows step by step: A simple study guide and reference*. Londra: Pearson Education
- Gönen, M., Ceyhan, M. A., Çakır, Z., Zorba, E., & Coşkuntürk, O. S. (2022). Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin rekreasyon alanı kullanımlarına ilişkin engel ve tercihleri. *The Online Journal of Recreation and Sports*, 17(4), 59-76. <https://doi.org/10.22282/ojrs.2022.109>
- Gönener, A., Öztürk, A., Yılmaz, O. (2017). Kocaeli Üniversitesi spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin mental(psikolojik) iyi olma düzeylerinin mutluluk düzeylerine etkisi. *Sportif Bakış: Spor ve Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4(1), 44-55.
- Green, S. B., Salkind, N. J. (2008). *Using SPSS for Windows and Macintosh: Analyzing and Understanding Data*. New Jersey: Pearson Prentice Hall.
- Gümüşay, M., Koç, M. C., Turhan, M. (2023). Kick boks sporcularının rekreasyonel spor iyi oluş düzeylerinin incelenmesi. *Uluslararası Spor Bilimleri Öğrenci Çalışmaları*, 5(1), 46-59.
- Hagerty, B. M., Lynch-Sauer, J., Patusky, K. L., Bouwsema, M., Collier, P. (1992). Sense of belonging: A vital mental health concept. *Archives of Psychiatric Nursing*, 6(3), 172-177. [https://doi.org/10.1016/0883-9417\(92\)90028-H](https://doi.org/10.1016/0883-9417(92)90028-H)
- Henderson, K. A., Sivan, A. (2018). *Leisure from international voices*. Champaign: Sagamore-Venture Publishing.
- Huang, M. J. (2002). *Report of doubling sports population of Kaohsiung in 2002*. Taipei, Taiwan: National Council on Physical Fitness and Sports of the Republic of China. <https://doi.org/10.2114/jpa.21.11>
- İrhan, G. (2023). Psikolojik iyi oluş ve sosyal görünüş kaygısının beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarında iletişim becerisine etkisi. *Egzersiz ve Spor Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 3(2), 75-88.
- Karasar, N. (2005). *Bilimsel araştırma yöntemi: Kavramlar, ilkeler, teknikler*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Keen, C., Hall, K. (2009). Engaging with difference matters: Longitudinal student outcomes of co-curricular service-learning programs. *The Journal of Higher Education*, 80(1), 59-79. <https://doi.org/10.1080/00221546.2009.11772130>
- Kenioua, M., Boumasjed, A. E. (2016). Sport and mental health level among university students. *Physical Education of Students*, 20(3), 39-42. <https://doi.org/10.15561/20755279.2016.0305>
- Kılıç, S., Öksüz, Y. (2020). Üniversite öğrencilerinin yetersizlik duygusu ile genel aidiyet düzeyleri arasındaki ilişki. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39(2), 216-225. <https://doi.org/10.7822/omuefd.804719>
- Kırtepe, A., Çetinkaya, T. (2024). Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinde rekreasyonel spor iyi oluş ve yaşam kalitesi arasındaki ilişki. *Spor Eğitim Dergisi*, 8(3), 113-123. <https://doi.org/10.55238/seder.1541766>
- Kızılkaya, H. (2021). *Üniversite öğrencilerinin toplumsal kökenlerinin akademik aidiyetleriyle ilişkisi*. Doktora tezi, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitimin Kültürel Temelleri Ana Bilim Dalı, Ankara.
- Kızılkaya, H., Doğan, İ. (2022). Üniversite öğrencilerine yönelik Akademik Aidiyet Ölçeğinin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 12(1), 60-68. <https://doi.org/10.5961/higheredusci.954289>
- Koç, M. C. (2022). Rekreasyonel spor iyi oluş ölçeği (RSİÖÖ) Türkçe versiyonu: Geçerlilik ve güvenirlik çalışması. *Journal of Recreation and Tourism Research*, 9(4), 86-97. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7494871>
- Koçan, N. (2007). Geleneksel sporlarımızdan ciritin rekreasyon amacı ile günümüze uyarlanması. *Spor Yönetimi ve Bilgi Teknolojileri Dergisi*, 2, 31-39.

- Kuykendall, L., Tay, L., Ng, V. (2015). Leisure engagement and subjective well-being: A meta-analysis of experience sampling and diary studies. *Psychological Bulletin*, 141(6), 1350-1364. <https://doi.org/10.1037/a0038508>
- Kuykendall, L., Tay, L., Ng, V. (2019). The role of leisure in subjective well-being: A meta-analysis of leisure engagement and subjective well-being. *Psychological Bulletin*, 145(4), 276-302. <https://doi.org/10.1037/a0038508>
- Küçüker, K. (2022). *Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin akademik başarılarının yordanmasında akademik motivasyon, öz yeterlik ve mükemmeliyetçiliğin etkisinin belirlenmesi*. Yüksek lisans tezi, Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı, Balıkesir.
- Ludeman, R. B. ve Schreiber, B. (Ed.). (2020). *Student affairs and services in higher education: Global foundations, issues, and best practices* (3rd ed.). Berlin: Deutsches Studentenwerk (DSW) Publishers.
- Pi, L. L., Chang, C. M., Lin, H. H. (2022). Development and validation of recreational sport well-being scale. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(14), 8764. <https://doi.org/10.3390/ijerph19148764>
- Ryan, R. M., Deci, E. L. (2000). The darker and brighter sides of human existence: Basic psychological needs as a unifying concept. *Psychological Inquiry*, 11(4), 319-338. https://doi.org/10.1207/S15327965PLI1104_03
- Seligman, M. E. P. (2011). *Flourish: A visionary new understanding of happiness and wellbeing*. New York: Free Press.
- Skinner, E. A., Kindermann, T. A., Furrer, C. J. (2009). A motivational perspective on engagement and disaffection, conceptualization and assessment of children's behavioral and emotional participation in academic activities in the classroom. *Educational and Psychological Measurement*, 69(3), 493-525. <https://doi.org/10.1177/0013164408323233>
- Suhlmann, M., Sassenberg, K., Nagengast, B., Trautwein, U. (2018). Belonging mediates effects of student-university fit on well-being, motivation, and dropout intention. *Social Psychology*, 49(1), 16-28. <https://doi.org/10.1027/1864-9335/a000325>
- Tinto, V. (1993). *Leaving College: Rethinking the Causes and Cures of Student Attrition*. Chicago: University of Chicago Press. <https://doi.org/10.7208/chicago/9780226922461.001.0001>
- Topuz, C. (2013). *Üniversite öğrencilerinde özgeciliğin öznel iyi oluş ve psikolojik iyi oluş ile ilişkisinin incelenmesi*. Yüksek lisans tezi, Fatih Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı, İstanbul.
- Ünalı, G. (2023). Üniversite öğrencilerinin deprem sonrası eğlence amaçlı spor kaynaklı iyilik hallerinin belirli değişkenler doğrultusunda belirlenmesi. *Yalova Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 2(3), 107-117.
- Vural, M. (2024). *Üniversite öğrencilerinin akademik aidiyetleri ile akademik erteleme davranışları arasındaki ilişki*. Yüksek lisans tezi, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Yönetimi Ana Bilim Dalı, Zonguldak.
- Wankel, L. A., Wankel, C. (Ed.). (2016). An overview of integrating curricular and co-curricular endeavors to enhance student outcomes. In *Integrating curricular and co-curricular endeavors to enhance student outcomes* (pp. 3-12), Emerald Group Publishing Limited. <https://doi.org/10.1108/978-1-78635-064-020161001>
- Waterman, A. S. (1993). Two conceptions in happiness: Contrasts of personal expressiveness (eudiamonia) and hedonic enjoyment. *Journal of Personality and Social Psychology*, 64, 678-691. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.64.4.678>
- Wilson, D., Jones, D., Kim, M. J., Allendoerfer, C., Bates, R., Crawford, J., Floyd-Smith, T., Plett, M., Veilleux, N. (2014). The link between cocurricular activities and academic engagement in engineering education. *Journal of Engineering Education*, 103(4), 625-651. <https://doi.org/10.1002/jee.20057>
- Yaşartürk, F., Akay, B. ve Ayhan, B. (2021). The relationship between leisure management and exam anxiety levels of university students. *Pakistan Journal of Medical and Health Sciences*, 15(10), 2915-2921. <https://doi.org/10.53350/pjmhs2115102915>
- Yaşartürk, F., Akay, B., Kul, M. (2022). Üniversite öğrencilerinin serbest zaman faaliyetlerine yönelik engel ile baş etme ve saldırganlık davranışlarının incelenmesi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 17(2), 216-229. <https://doi.org/10.33459/cbubesbd.1128967>
- Yazıcı, S. Y. (2024). *Rekreasyonel spor iyi oluş ile mutluluk ilişkisi: Rekreatif amaçlı tenis oynayanlar üzerine bir araştırma*. Yüksek lisans tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Antrenörlük Eğitimi Ana Bilim Dalı, İstanbul.
- Yel, K., Şencan, D., Güzel, S., & Erkiş, A. O. (2024). Physical activity, nutrition, and healthy living. *International Journal of Health, Exercise, and Sport Sciences (IJHSS)*, 1(3), 15-28. <https://www.ijoss.org/Archive/ijoss-Volume1-issue3-02.pdf>
- Yıldız, S. (2024). *Rekreasyonel spor iyi oluş ile depresyon ilişkisi: Doğa yürüyüşüne katılan bireyler üzerine bir araştırma*. Yüksek lisans tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Antrenörlük Eğitimi Ana Bilim Dalı, İstanbul.
- Yurcu, G. (2019). KOBİ Çalışanlarının Rekreasyon Alışkanlıkları ve Psikolojik İyi Olma Durumları Üzerine Bir Araştırma. *Journal of Recreation and Tourism Research*, 6, 25-38. <https://doi.org/10.31771/jtr.2019.13>

Publishers' Note

IJOSS remains neutral with regard to jurisdictional claims in published maps and institutional affiliations.